

MILAN GROŠELJ
(IN MEMORIAM)

Opet jedan svezak *Žive antike* svojim crnim rubom obavještava javnost da je izgubila jednoga od svojih predvodnika. Ovoga je puta to akademik Milan Grošelj, jedan od osnivača i dugogodišnji urednik tog časopisa. Bolan je to i nenaknadiv gubitak za sve klasične filologe i prijatelje antičke kulture ne samo u Sloveniji nego i u čitavoj našoj zemlji. Već rano istakao se kao lingvist i filolog širokih horizonata i predstavio se kao solidan, akribičan, maštovit i izvoran znanstveni radnik. Njegova *Etyma Graeca* i *Etyma Latina*, u nekoliko navrata objavljujivana u *Živoj antici*, izvanredno pokazuju njegov istančan dar zapažanja, dovtljivost i onu iskrnu genijalnosti koja izbija iz tih radova, zapaženih i u inozemnoj znanstvenoj literaturi.

Kako je bio nježna i osjetljiva zdravlja, nije smio ni mogao nastaviti započeto znanstveno djelovanje svim žarom i punim zamahom, no unatoč tome našoj je znanosti dao vrijedne priloge. S koliko li je elana i veselja surađivao na Leksikonu srednjovjekovnog latiniteta Jugoslavije kao predstavnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti! Koliko li je znanja i širine bilo u njegovim primjedbama i prijedlozima! O tome kako se isticao kao sveučilišni profesor, kao odgojitelj i mentor mlađih znanstvenih radnika u Sloveniji, kolik je ugled uživao u sveučilišnim krugovima, reći će dovoljno oni koje je zapala sreća da im on bude vodičem i učiteljem i da na njih nesebično prenosi svoje duboko znanje, široku erudiciju i ljubav prema znanstvenom radu.

Ponosim se što sam takvom čovjeku bio dugogodišnji prijatelj. Ta je prijateljska veza bila čvrsta i trajna iako nismo živjeli u istom gradu. Utoliko me više prenerazila vijest da nezaboravnog Milana nema više među nama. Vrijedni, sposobni i čestiti ljudi uvijek umiru prerano.

A što da kažem o njemu kao čovjeku? Odlikovao se čvrstoćom karaktera, plemenitošću i čovjekoljubivošću. Po svojoj dobroti bio je prava *anima candida*. Tko ga je jednom dobro upoznao, nije mogao a da ga ne zavoli. Dragi Milane, ostat ćeš mi trajno u pameti kao

nezaboravni prijatelj, iskren drug i plemenit čovjek. Otišao si *illuc unde negant redire quemquam* (odakle nikome povratka nema), kako kaže neumrli Katul, ali ćeš i dalje živjeti u srcu brojnih poštovatelja i svih onih kojima je bilo dano da ti budu bliski i prisni.

Summo dolore affectus supremum vale tibi dico.

Zagreb.

V. Gortan.